Universitätsbibliothek Paderborn

Verus Ecclesiasticus Vocationem suam cognoscendi Avidus, Eidemqve Correspondendi Studiosus

Mansi, Giuseppe

Francofurti ad Mœnum, 1693

Cap. V. Cleri incontinentia, & à Deo, & à sacris canonibus severissime punitur

urn:nbn:de:hbz:466:1-38106

Visual Library

telliguntur tria, quæ faciunt ad noſtram mun-dificationem; primo enim lavatur, ſecundò torquetur, tertiò exſiccatur; Sic qui ad ſuſcipiendum Dominum noſtrum mundus vult fieri, primò debet per aquam lachrymarum lavari, ſecundò per opera Pœnitentiæ torqueri, tertiò per fervorem amoris Dei â carnalium deſideriorum amore ſiccari. D. Thom. *opuſc.* 58. *cap.* 31. I.

Caput Quintum.

Cleri incontinentia, & à Deo, & à ſacris Canonibus ſeveriſſimè punitur.

ITa lamentatur olim Deus per Prophetam ſuum Ezechielem de antiquæ legis Sacerdotibus: *Cap.* 22. *v.* 26. *Sacerdotes polluerunt ſanctuaria mea, id eſt per vitæ immunditiam,* explicat Hugo Cardinalis, *ibid.* idque ideo, prout dicit in eodem loco, quia, *Ecce ibi mulieres*, admittebant fragilem illum ſexum ad ſanctuaria: illud autem quod me rapit in ſtuporem eſt, quod dum ſol non maculet puritatem ſuæ lucis, licet radios ſuos emittat ad fœtidas cloacas, licet penetrent loca ſordidiſſima, nihilominus æternus ille

Ju-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Juſtitiæ ſol proteſtatur, ac conqueritu
de illorum ſordibus ac immunditia inqu
ri: *Coinquinabar in medio eorum*, Ezec
v. 26. Ex quibus elucet, quantum offe
fuerit peccato illo incontinentiæ, ampl
que elucet ex gravitate pœnæ, quæ im
diatè poſt legitur reg ſtrata: *Effudi ſuper*
indignationem meam, in igne iræ meæ con
pſi eos. Ex hiſce autem ego tale formo
gumentum: Si in miniſtris illis tantam D
requirebat caſtitatem, quorum ſolum o
cium erat mactare, ac excoriare pecora
ves, boves, & ſimilia animalia, aut e
apponere, ac adferre panes, & incen
quantam ampliorem, majoremque exig
his, qui ſpontaneè illam voto ſibi add
runt, quique manibus attrectare de
totum ſuum corpus virgineum, *in quod d*
derat A geli proſpicere? Votum à Sacer
te emiſſum in actu conſecrationis, ita
titer illum ligat ad non violandam pu
tiam, ut in ejus contraventione, ſtatim
mè rigidam, ac duplicatam Dei iram
concitet: *Errores noſtros Religio, quamp*
temur accuſat, criminoſior eſt impudi
qui promiſerit caſtitatem, prout adv
Salvianus. *Ad Eccl. Cath.* Quantam
mæ alicujus ſacerdotis adfert pulchri

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nem puritas ac continentia, tantam, imo duplò majorem, illi confert turpitudinem, ac deformitatem impudicitia; tantam dico, ut illum & titulo, & charactere ſacerdotali reddat indignum. Aſſerit hoc ipſum clariſſimè S. Iſidorus Peluſiota: *Lib. 3. Epiſt.* *Si caſtitas eſt pudicitita ſubditos ſacerdotes creat, libido procul dubio ac laſcivia ſacerdotibus dignitatem abrogat:* Et tamen quot hæc non curantes accedunt ad ſacrum altare, manusque mille inquinatas ſpurcitiis, impuris attactibus &c. non verentur intingere in ipſomet Chriſti, agni immaculati ſanguine, tam indigna hæc res, hæc tanta miſeria lachrymas elicuit ex oculis S. Bernardi, *cit. ab. Hug. Card. ibid.* unde dicebat: *Omnino audent agni immaculati ſacras contingere carnes, & intingere in ſanguine Salvatoris carnes nefarias, quibus paulò ante (proh dolor) carnes meretricias attrectarunt.* Quantum diſpliceat Deo ſacrorum miniſtrorum incontinentia, facile deducitur ex ſevera punitione Ozæ Levitæ, qui manum ſuam extenderat ad ſuſtinendam vacillantem ac nutantem Arcam, quam recalcitrantes boves jamjam dejeciſſent: Cauſa tam juſta, tam rationabilis, imo fere neceſſaria, nunquid ab ipſo temeritatis notam poterat (fermè debebat) abſter-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſtergere, cumque ſubtrahere pœnæ ri-
goroſæ? *Percuſſit ſuper temeritate,* 2.
Abulenſis *in 1. Paral. cap. 14. Q. 26.* dum
ceſſum hunc examinet, inter alia de-
puncta, ob quæ infelix Levita morte mul-
tus eſt, etiam hoc recenſet: *Erat imm-
dus, & tetigit arcam, nam tradunt He-
quod præcedenti nocte iſte Oza cognovit*
ſpectatis hic forſan, aut incœſtum, aut a-
terium, aut ſacrilegam aliquam commi-
nem? Minime) *uxorem ſuam.* Ver-
an non erat hoc ipſi licitum? Reſponde-
bulenſis, *in Levi. 15.* quod *iſta erat immu-
tia ſecundum legem:* volebat enim Deus
Levitæ ſe continerent, etiam ab actu co-
gali, quando contrectare, aut attingere
bebant arcam. Jam verò, ſi vel ſolam
tetigiſſe lignum, idque in caſu ac occaſ-
tam urgente, ne ſcilicet periclitaretur
pretioſus, ac inæſtimabilis theſaurus, n-
lominus ob factum iſtud miſer ille Levi-
ſacris Annalibus per omnia ſæcula, tanq-
temerarius manet diffamatus, & procla-
tus, ut morte repentina punitus. E-
infert, ſtringitque hanc concluſionem C-
thuſianus: *Si ita percuſſus eſt, qui bono
quamvis non ſatis diſcreto, arcam Do-
rem inanimatam, & ligneam, ſuſtenta-*

qui

quam damnationem merebuntur , ac ſuſti-nebunt, qui corpus & ſanguinem Salvatoris maculatâ conſcientiâ tractare, & ſumere non formidant? Si juſto debitoque rigore caſtiga-ta fuerit legalis aliqua tranſgreſſio, quæ ni-hil erat aliud, quam omiſſio alicujus ſacri ri-tûs, quam non erunt æterno digni ſupplicio illi, qui immunda, inhoneſta, fœdiſſima-que commiſſione, profanant, ac quodam-modo proſtituunt ac deturpant, non lignum aliquod, ſed ipſummet ſacratiſſimum cor-pus illius, de quo omni manè hæc verba re-petitamus: *Quem adorant Dominationes, tre-munt Poteſtates?* In Levitico regiſtratum le-gimus hujuſmodi decretum à Deo promul-gatum, circa Aaronis deſcendentem lineam Genealogicam: *Omnis homo, qui acceſſerit de ſtirpe veſtra ad ea quæ conſecrata ſunt, & quæ obtulerunt filii Iſrael Domino, in quo eſt immunditia, peribit coram Domino; Ego ſum Dominus:* C. 27. v. 3. Textus hic ſervit ſan-cto Baſilio: *lib. 2. de Bap. c. 7.* ad ſugillandos acriterq; perſtringẽdos ſacros illos miniſtros, carnali ſenſualitati immerſos: *Si tales minæ adverſus eos poſitæ ſunt, qui temerè ad ſacra accedunt, quæ ab hominibus ſacrificantur, quid dicendum eſt de eo, qui in tantum ac tale myſterium temerarius eſt?* (bene obſerventur

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ultima verba hæc, quibus Sanctus co[...] dit) *Tantò ſceleratiorem eſſe eum, qui impurus Chriſti Domini corpus ſacri[...] quam ille, qui olim ſanguinem arietum [...] taurorum immolabat, quantò Chriſti Do[...] corpus excellentius eſt, quam arietis, & t[...]*

Gloriati ſunt aliquando Dæmones, [...] cerdotes ſuos Idololatras majori præ[...] fuiſſe continentiâ, quam inter Chriſti[...] dotes poſſit reperiri; & ſi breviter v[...] perluſtrare hiſtorias, reperiemus, [...] noſtra cum confuſione, id ipſum eſſe v[...] mum. De Sacerdotibus Ægyptiis ſcri[...] Hieronymus: L. 2. *in Ioan* *Carnibus & [...] ſemper abſtinuerunt, maximè propter [...] tus libidinis*: de iis qui ſunt in Æthiopia [...] ſtatur *S.* Auguſtinus, *Serm. 27. ad Frat.* [...] licet haberent uxores, nihilominus [...] magis promptos, magis expeditos redd[...] ad Deorum ſuorum obſequia, ſemel [...] in anno illas cognoviſſe. De ſacerdo[...] ſui temporis refert in Saturnalibus Ma[...] bius, *Lib. 1. Saturn. c. 23.* ipſos coactos [...] ut in vita cælibe remanerent. De [...] nienſibus plenam fidem facit Plato [...] Timeo, quod Eremitarum inſtar vix[...] ſeparati à communi conſortio, ut evit[...] omnes ſenſuum offenſiones, ac irrita[...]

Demoſthenes in Oratione contra Timocratem vivis probat rationibus, Sacerdotes, non quidem dum primo offerunt ſacrificium, ſed in omni alias deinceps vitæ decurſu convenire, ut puri ſint, & caſti. Si ergo omnes illi, qui meri erant ſacerdotes diaboli, tantum pro caſtitate zelum demonſtraverint, quomodo non timendum eſt, illos noſtris, qui veri Dei ſunt miniſtri ac cultores, in extremo judicii die exprobraturos laſcivias commiſſas ac impudicitias?

Ex pœnis in ſacerdotes incontinentes, ab antiquis ſacris canonibus, ac conciliis, latis, optimè deduci poteſt, ac demonſtrari, quantopere ſemper Eccleſia deteſtata, ac execrata fuerit vitium illud in clero: *Qui poſt acceptum ſacrum ordinem lapſus in peccatum carnis fuerit, ſacro ordine ita careat, ut ad Altaris miniſterium ulterius non accedat: Diſt. 90. c. pervenit.* Sed in *c. Presbyter diſt.* 82. diffuſius, diſtinctiuſque legimus pœnas, ac pœnitentias, quas ſubire debuerunt ii qui in vitium carnis fuerant prolapſi, & quia fortè ex legis illius exhibitione fructum aliquem facere poſſem, exiſtimo haud incongruum verbotenus illam hîc referre: *Presbyter ſi forte fornicationem fecerit, quanquam ſecundum canones Apoſtolorum debeat*

deponi , tamen juxta auctoritatem B. I
Sylveſtri : ſi in vitio non perduraverit , ſed
ſponte confeſſus adjecit , ut reſurgat , de
annis in hunc modum pœniteat : (deduc
gravitate pœnæ enormitas peccati) *m*
quidem menſibus privato loco à cœteris re
tus , pane & aqua à veſpera in veſperam
tur ; tantum autem diebus Dominicis ,
præcipuis feſtis modico vino & piſciculis ,
leguminibus recreetur , ſine carne , & ſ
mine , ovis & caſeo , ſacco indutus hum
hæreat die ac nocte , jugiter miſericordiam
omnipotentis imploret. Finitis *tribus m*
bus continuis , exeat , tamen in publicum
procedat , ne grex fidelis in eum ſcandalum
tiatur ; nec enim ſacerdos debet publice p
tere ſicut laicus. Poſtea aliquantiſper reſ
ptis viribus , unum annum & dimidium
pane & aqua expleat , exceptis Dominicis ,
præcipuis Feſtis , in quibus vino & ſagim
ovis & caſeo , juxta canonicam menſuram
poterit. Finito primo anno & dimidio , c
poris & ſanguinis Domini , ne indureſcat , p
ticeps fiat , & ad pacem veniat. Pſalm
Choro ultimus canat ; ad cornu altaris non
cedat , juxta B. Clementis vocem , minora
ficia gerat , deinde vero uſque ad expletion
ſeptimi anni , omni quidem tempore , exce

Paſchalibus diebus, tres legitimas ferias in unaquaque hebdomada, in pane & aquâ jejunet. Expleto ſeptimi anni circulo, ſi ſui Confratres, apud quos pœnituit, ejus condignam pœnitentiam collaudaverint, Epiſcopus in priſtinum honorem, juxta B. Calixti authoritatem, eum revocare poterit. Sane ſciendum eſt, quod ſecundam feriam, unum Pſalterium canendo, aut unum denarium pauperibus dando (ſi opus eſt) redimere poterit. Finitis autem ſeptem annis, uſque ad finem decimi anni, ſextam feriam (nulla interveniente redemptione) obſervet in pane & aqua. Neque hoc cui libet videatur oneroſum, ſi Sacerdos poſt lapſum, dignè, ut ſupra dictum eſt, pœnitens, ad priſtinos redeat honores. Quis, legens pœnas haſce ab iſto canone latas ac fulminatas, in eos qui injuria afficiunt, ac dehoneſtant Ordinem ſuum ſacrum non refrœnet ſenſus ſuos, carnemque ſuam mortificet? ſanè, qui hiſce non movetur, demonſtrat, aut ſibi deſperatam eſſe ſalutem, aut deeſſe ſanam mentem, dum pro uno delicto, cujus delectatio momentanea eſt, non curat ſubire tam longam, tam difficilem, tam rigidam pœnã, ad decem annos integros extenſam. Verùm, licet hujuſmodi pœnitentiales Canones amplius non ſint in uſu, ſive ob numerum, ac multiplicitatem delinquentiã,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſive ob Clementiam Pontificum, cer[illegible] eſt, quod ſumma noſtra cum infelici[illegible] ac futuro incommodo, longè majora a[illegible] trociora nobis, pro talibus enormibus [illegible] lictis, ſupplicia reſerventur in inferno.

Caput Sextum.

Graviſſima injuria, quæ Deo ab impu[illegible] ſacerdotibus irrogatur, perpendi-tur, pœnaque illis inflictæ pro-ponuntur.

STudent ſacri Doctores, variis ſcript[illegible] ac ſimilitudinibus demonſtrare Eccleſia[illegible]cis enormitatem impudicitiæ, vitii, è d[illegible] metro, ac directè miniſterio illorum [illegible] poſiti. Et licet capite præcedente menti[illegible]nem fecerimus de punitione Ozæ, mere[illegible] nihilominus hic iterum repeti, cum ſingu[illegible]lari aliqua conſideratione S. Pariani: *de[illegible] Vos appello, qui cum mala conſcientia [illegible] ſancta contingitis, audaces manus, nec ob [illegible]xilium ſuſtinet Domini*: Loquitur de illis ſa[illegible]cerdotibus, qui auſu ſacrilego non veren[illegible] conſcientiâ maculatâ, manibusque impu[illegible]ris attrectare virginalem Chriſti carnem[illegible] quos ut deterreat, ſequens format argu[illegible]

men[illegible]